

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 26 (669), 26. svibnja 2024.

KRALJICA

Presveto Trojstvo

**Budući da ste sinovi,
odasla Bog
u srca vaša
Duha Sina svoga
koji kliče:
Abba!
Oče!**

Gal 4,6

**I. čitanje (Pnz 4, 32-34.39-40), II. čitanje (Rim 8, 14-17)
Evangelje po Mateju (Mt 28, 16-20)**

"Isus kaže: "Otac i ja, mi smo jedno", i "Tko vidi mene vidi Oca"

Oni su jedno biće. Bog Isusa Krista je Jedan Jedini Bog! Božanska trojstvenost je u srži kršćanskog vjerovanja u jednog Boga. Vjerovanje u jednog i trojedinog Boga je ono što razlikuje kršćanstvo od drugih monoteističkih (jednobožaćkih) religija (Islam, Židovstva). Odmah treba upozoriti da je govor o Bogu analoški (usporedno) – nešto što je sličnog unutar svjetskom događanju – a ne filozofskom izričaju i filozofskim tvrdnjama. Sam izraz Trojstvo nije biblijski izraz nego je nastao u povijesti Crkve (tri stoljeća se kuhala vjeroispovijest u Trojstvo).

Evangelja govore o Bogu koji se objavljuje kao Otac, kao Sin i kao Duh Božji. Također je dobro biti svjestan da je nemoguće reći pravo ime za Boga. Izričaj je nemoguć jer su naši pojmovi nastali iz stvari, a Bog sve nadilazi. Zato se u SZ izbjegavalo imenovati Boga jer bi ga se time 'suzilo' na razinu stvari i pojmova. Za ljudsko poimanje Bog trajno ostaje misterij (nešto znamo, a većinu ne znamo – naslućivanje tajne). Kad mistici govore o Bogu oni govore o svojem doživljaju Boga, dok teolozi (nauka) polaze od svojeg umnog shvaćanja i razumijevanja - polazeći od svijeta.

Zato se pitamo da li je istina trojstva uopće shvatljiva razumu? Koliko god razumom nalazili prikladnosti, ipak je istina Boga vjerska istina. Isus objavljuje Boga kao Oca, kao Sina, kao Duha. Da li je iskustvo Boga kao Stvoritelja usmjerilo shvaćanje na Boga Oca, a iskustvo Isusa prema Bogu Sinu, te iskustvo Duha svetoga kao Boga Duha? Izgleda, bez objave Isusa Krista da je Bog ljubav, teško bi mogli doći do ovoga zaključka. Ipak, kod nekih drugih razvijenih religija, pa čak i u helenskom judaizmu, nalazimo neke indikacije pluralnosti u jednome Bogu. Da li se iz samoga čovjeka, koji je na sliku Božju, može naslutiti trojstvena tajna Boga? Na to upućuje sv. Augustin.

U svakom slučaju trojstveni govor nije neki mitski nego misterijski govor. Puninu se sadržaja Božjeg ispovijeda s trojstvom. Nema dvojbe

da je to vjerski govor koji ima veliko značenje i veliki poziv onima koji vjeruju u Jednog i Trojedinog Boga. Ostaje se vjerno monoteizmu i otvara se k pluralnosti. Izbjegava se ispovijedati Boga monarhistički, ali i politeistički. Sveti Augustin, izbjegavajući platonistički (grčki filozofski) govor o Bogu, pokušava protumačiti život u Bogu pomoću pojmova iz metafizike i psihologije (mens, notitia, amor ili memoria, intelligentia, voluntas): um, pojam, ljubav ili sjećanje, shvaćanje, volja. Za njega je čovjek odsjaj Božji zato se u njemu može nazreti nešto od unutarnje Božje tajne.

Čovjek je jedini u svemiru slika Božja. Tako je Božja istina istovremeno i čovjekova istina. Ona nam objavljuje i tajnu čovjeka. Zato se kaže da čovjek teži da bude onakav kakav je Bog u kojeg vjeruje. Trojstvo objavljuje Boga kao život, kao osobu, kao ljubav. Nije Bog neka slijepa sila, nego blaga ljubav. Trojstveni Bog je živi Bog. Bog koji je 'zajednica', trajno se daruje i trajno stvara. On je u svim bićima i različit od svega stvorenoga. Bog je u čovjeku i razlikuje se od čovjeka. On je kao otac, kao majka, kao dijete.

Trojstvo poziva ljude da budu kao Bog. Da budu jedno i mnoštvo. Jedinstvo ne smije ugušiti osobnost i posebnost. Kao što je u Bogu – Otac, Sin i Duh. Jedno su i različiti su. Istina trojstva podloga je shvaćanja osobnosti i demokratičnosti. Svi su ljudi sinovi Božji. Ne samo neki. Svi su ljudi vrijedni iako su različiti. Božanski je u različitosti vidjeti jedinstvo. Nažalost, vrlo često se nudi jedinstvo bez različitosti. Različitost ne smije rađati protivnosti nego rasplamsavati ljubav. Ljubav je moguća samo u različitosti. Ljubav je moguća u drugome.

Radi Boga koji je zajednica kršćanstvu je zajedništvo u sadržaju vjerovanja u Boga. Tko ne prihvaća zajedništvo (i različitosti) ne može biti ispovjedalac u Boga Isusa Krista. Čovjek je pozvan da bude kao Bog; da bude otac po Bogu, da bude Sin po Isusu Kristu, da bude duh po Bogu Duha. Tek kad je sve troje u jednoj osobi ostvaruje se potpunost i vječnost. Budimo kao Bog u kojeg vjerujemo: jedno i različitost. Budimo Ljubav.

Fr. Marijan Jurčević